

Štěnovické listy

č. 5 / květen 2016

zpravodaj obce Štěnovice

28 stran

zdarma

V dubnu si občané připomněli 75 let od tragického úmrtí štěnovického letce Oldřicha Kestlera

7. dubna tohoto roku tomu bylo přesně pět a sedmdesát let, co došlo na britských ostrovech k tragické nehodě dvou letounů. Kolize byla osudná i pro štěnovického pilota Oldřicha Kestlera. Při příležitosti tohoto smutného výročí se v sobotu 9. dubna uskutečnila u místního pomníku padlých vzpomínková akce. Účastníci události tak mohli vzdát hold nejen Kestlerově hrdinství, nýbrž i odvaze a vlastenectví ostatních československých pilotů, kteří v době druhé světové války působili ve službách Královského letectva.

Vzpomínkovou akci zahájil v pozdních ranních hodinách jeden z hlavních organizátorů celé události pan Martin Marek, jenž v úvodu přivítal všechny přítomné. Svou návštěvou nás poctilo také několik vzácných hostů, mezi nimiž nechyběla ani dcera generála Jana Romana Irvinga (Jan R. Irving - výrazná osobnost druhoválečného leteckého odboje) Iveta Irvingová. Krátce po půl jedenácté se na povel sbormistra švihovského orchestru pana Babky rozezněl hřmotný zvuk žesťových nástrojů a Štěnovicemi se počala linout melodie hymny Království Velké Británie.

Následně se do srdcí přítomných vpíjely tóniny vlastenectví – to když se prstoklady hudebníků začaly řídit notami Tylovy a Škroupovy skladby „Kde domov můj?“. Následoval řetězec projevů, který nemohl zahájit nikdo jiný než starosta obce Petr Slavík. Po starostově řeči se u mikrofonu vystříдалo několik dalších řečníků jako například člen zastupitelstva pan Kamil Kosnar či zástupce Mezinárodní nevládní organizace CYRIACI pan Jiří Stanislav. Během akce si mohli přítomní poslechnout reprodukovanou nahrávku autentického dopisu. Nahrávce s názvem „Duše československého letce“ propůjčil hlas známý český herec, hlavní aktér koprodukčního snímku Tmavomodrý svět, Ondřej Vetchý.

Dopolední program vyvrcholil nástupem čestných stráží. Následovalo seřazení průvodu pozvaných hostů, kteří uctili památku tragicky zesnulého Kestlera položením věnců k místnímu pomníku padlých. Závěrem této piety uctili všichni přítomní Oldřicha Kestlera minutou ticha, načež se pod taktovkou švihovského orchestru ještě jednou rozezněla česká státní hymna, která znamenala absolutní tečku první části vzpomínkové události.

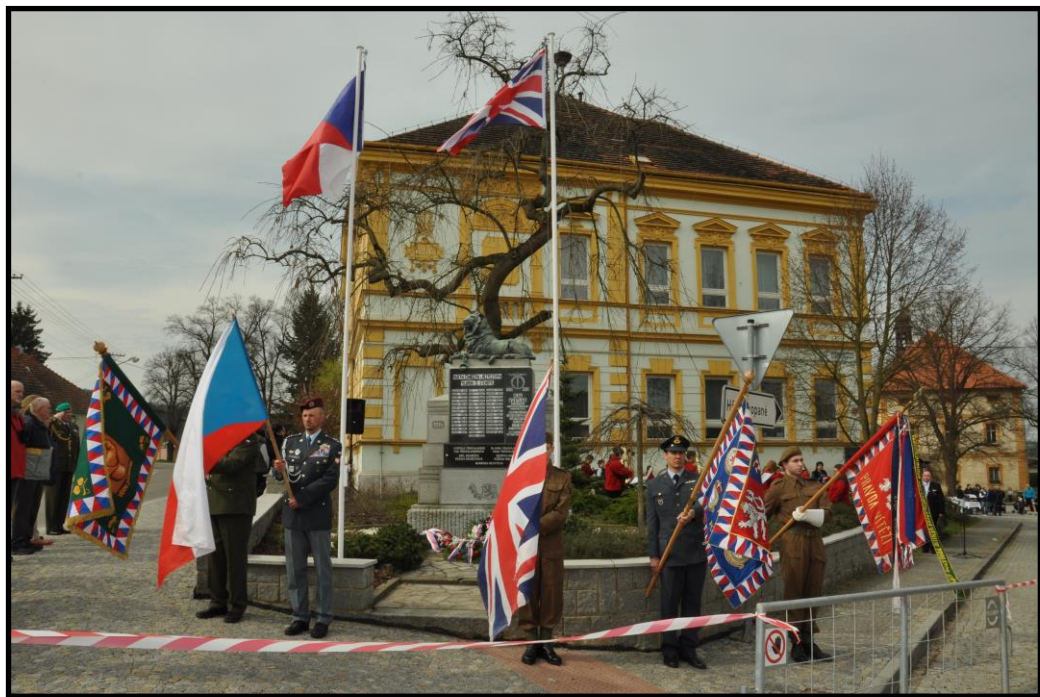
Krátce po poledni se veřejnosti otevřela aula štěnovické základní školy. Zde se od 13 hodin odehrála druhá část vzpomínkové akce a to v podobě přednáškového pásma, jehož zahajovatelem byl pan Martin Marek, který uvedl sérii přednášek pojednáním o Československé legii – kolébce vzdušných sil našeho státu. Po poutavé přednášce pana Marka se chopil mikrofonu pan Kamil Kosnar, jenž za pomoci projekce provedl přítomné životem štěnovického Oldřicha Kestlera. Do doby druhé světové války uvedl diváky strhujícím pojednáním pan Daniel Švec, který se květnatě rozhovořil i o životě československých letců působících ve službách Royal Air Force. Jako poslední se slova chopila dcera generála Irvinga slečna Iveta Irvingová, jež obohatila přednáškové odpoledne o komentář originálního filmu z útoku 311. perutě na ponorku. Během přednáškového pásma se mohla přítomná veřejnost zapojit do vědomostního kvízu. Po odevzdání vyplněného kvízu byli veřejně vylosováni tři šťastlivci, kteří obdrželi ilustrovanou publikaci o československých letcích v RAF „Na křídlech českého lva“.

V průběhu přednášek se mohli přítomní pokochat tematickou výstavkou modelů – některé z nich pocházely z dílny spoluorganizátora celé akce a nadšeného modeláře pana Kamila Kosnara.

autor: Jan Polívka

Poděkování za spolupráci při organizaci vzpomínkové akce na účastníka „Bitvy o Británii“, nositele Československého válečného kříže 1939 a britské medaile THE 1939-1945 STAR, plukovníka „IN MEMORIAM“ Oldřicha Kestlera patří panu Martinu Markovi, Kamilu Kosnarovi a Sboru dobrovolných hasičů Štěnovice. Dík patří i vzácným hostům včetně zúčastněného pana Jiřího Kestlera s rodinou. Poděkování si zaslouží i přítomní občané, kterým se duch vlastenectví a úcty k tehdejším bojovníkům za naši svobodu ještě zcela neodcizil.

*Petr Slavík
starosta obce*

V květnu jubilea oslaví

Květuše Benešová, Smrková
Marie Poláková, Štěnovické náměstí
Marie Černá, Jasanová
Věra Honzová, Štěnovické náměstí
Marie Chudáčková, Ke Cvičišti
Pravoslava Kulichová, Akátová
Jan Kašpar, Ke Cvičišti
Eliška Martínková, Na Šancích
Vlasta Štrosová, Čížická
Jaroslav Kubánek, K Pile
Marie Mitvalská, Jasanová
Jiří Schütz, Akátová

Markéta Kalatová, Lipová
Jaroslava Kubánková, K Pile
Emilie Suchá, Jasanová
Zdeňka Olivková, Duhová
Miloslava Běbrová, Na Šancích
Jana Krásná, Luční
Barbora Kokošková, Třešňová
Olga Menoušková, Losinská
Růžena Švantnerová, Modřínová
Eva Kariková, Skalní
Vítězslav Vacík, Polní
Miloslav Bartoň, Třešňová
Jindřich Kašpar, Buková

Z kultury:

Celodenní zájezd našich seniorů do jižních Čech

Termín odjezdu: 6:45 v sobotu 14. května 2016 ze Štěnovického náměstí

Cíl: Tábor - Bechyně

Seznam účastníků: nástěnka v OÚ, vývěska

Za kulturní komisi MUDr. Jiří Albrecht

Tradiční jarní koncert dětí ZUŠ J. S. Bacha s výstavou výtvarných prací

Kdy: Neděle 29. 5. 2014 od 17.00

Kde: Kostel sv. Prokopa se zahradou ve Štěnovicích

Nejlepší výtvarné práce budou oceněny.

Všichni jste srdečně zváni.

Malé občerstvení pro každého

Obec Štěnovice

ZUŠ J.S.Bacha

ŘKF Plzeň Bory

EASTMAN
SCHOOL OF MUSIC
UNIVERSITY of ROCHESTER

Koncert prestižního (amerického) dechového oktetu
Eastman Wind Ensemble Harmonie

program:
W. A. Mozart,
L. van Beethoven,
K. Husa,
S. Joplin

Dirigent: Mark Davis Scatterday

Pondělí 30. 5. 2016
v 19.00 hodin
Štěnovice, kostel Sv. Prokopa

Pořádá:
Obecní úřad Štěnovice
ve spolupráci
s ŘKF Plzeň-Bory
a Prague Concert Co.

www.koncerty-plzensko.cz

Štěnovické jarní slavnosti

I. ročník

Netradiční akce pro všechny, kteří mají rádi pohyb v přírodě, dobrá vína a dobrou náladu.

Po degustační stezce

Sobota 14. května 2016

Start a registrace 14. 5. 2016 (14:00 – 14:30), Obecní úřad Štěnovice

Cíl: Lidový dům, Štěnovice

Vstupné: 150 Kč

Slosovateľné degustační lístky

Cestou degustace vín

Malá degustační soutěž

V cíli – cimbálová muzika Milana Broučka (od 17 h) a degustace vín pokračuje

Pravidla pochodu po degustační stezce:

Po zakoupení vstupenky a registraci na obecním úřadě Štěnovice obdrží každý degustační lístek s plánkem, degustační kalíšek a může se vydat po značené trase. Na této trase o délce cca 5 km Vás čekají dvě stanoviště s ochutnávkou vín. Vaším úkolem bude poznamenat do degustačního lístku správný typ na odrůdu vín. V cíli cesty (Lidový dům Štěnovice) odevzdáte vyplněný degustační lístek, a potom se už můžete těšit na slavnostní program s ochutnávkou moravských vín a vystoupením cimbálové muziky Milana Broučka (hraje od 17 hodin). U sklenky dobrého vína a občerstvení Vám prozradíme výsledky soutěže a Vaše degustační lístky budou slosovány v soutěži o zajímavé ceny.

1. cena – víkendový pobyt v rodinném penzionu Balážovi v Dolních Dunajovicích

2. cena – víkendový sportovně-relaxační pobyt na Špičáku na Šumavě a mnoho dalších cen...

Přijďte s námi netradičně přivítat jaro!

Pro ty, kteří se nezúčastní pochodu, platí pozvání na cimbálovou muziku do Lidového domu a degustaci vín – od 17 hodin (vstupenky na místě).

Akci pořádají:

Obecní úřad Štěnovice / Sportovní studio-Ing. Jarmila Weinerová / Hořovická
Teplárenská, s.r.o. / Rodinné vinařství Balážovi-Dolní Dunajovice

Výzva!

**Hledají se nadšenci k založení štěnovického pobočného spolku Klubu českých turistů. Jedná se o pěší turistiku, kterou mohou jen doporučit!
V případě zájmu mě kontaktuje na telefonním čísle 721 808 695.**

autor: Miloslav Ornet

Ze základní školy ve Štěnovicích:

Vzpomínka na československé letce ve službách RAF

Všichni žáci druhého stupně se zúčastnili třech přednášek, které jim objasnily vznik československého letectva, základní fakta o letcích a jejich osudech v RAF a seznámila je s osobností Oldřicha Kestlera, nositele britské medaile the 1939 - 1945 star, plukovníka "in memoriam", rodáka z Čižic a občana Štěnovic. Tři zajímavé přednášky o osudech letců a jejich cestě k osvobození vlasti byly spojeny s kvízovou soutěží o knihy s tematikou letectví. Přestože se jednalo o náročná témata, přednášející dokázali všechny žáky zapojit. Zajímavým doplňkem přednášky (dle slov a reakcí žáků) bylo předvedení uniformy RAF a modelů letadel.

*autor: Mgr. Veronika Králová,
učitelka základní školy*

Matematika na naší škole není popelkou!

Na začátku bylo školní kolo Matematické olympiády v kategorii pátých tříd. Přihlásili se 4 žáci a tři z nich byli úspěšní řešitelé: 1. místo – **Martin Šlajs**, 2. místo – **Jaroslav Vytisk** a 3. místo – **Ivana Hromníková**. Do okresního kola pak postoupili dva nejlepší úspěšní řešitelé a celkem se zúčastnilo 26 žáků z okresu Plzeň-jih. Naši žáci se nenechali zahanbit a dokázali, že matematika je baví:

1. místo - Jaroslav Vytisk (14 bodů)
11. místo - Martin Šlajs (6,5 bodu)

V kategorii 6., 7. a 8. ročníků jsme měli 5 postupujících úspěšných řešitelů: **Josefa Ulbrika, Šimíčkovou Helenu a Karolínu Eretovou z 6. B; Evu Šimkovou ze 7. A a Denisu Eichlerovou z 8. A**. V okresním kole byla nejúspěšnější **Karolína Eretová z 6. B**, která se umístila na výborném 10. místě z 22 řešitelů.

Ve školním kole matematické soutěže Pythagoriáda pro 5. až 8. ročník si přišlo započítat 64 žáků. V čase 60 minut řešili 15 úloh bez použití kalkulačky či tabulek. Do okresního kola v kategorii 5. tříd postoupili **Adam Roštík a Vojtěch Hofman**, který obsadil velice pěkné **5. – 7. místo**.

V kategorii 6. ročníků postupují 3 žáci **Fremr Adam** a **Šperl Jakub z 6. B** a **Tomanová Karolína z 6. A**. V kategorii 8. ročníků byly úspěšné 2 žákyně **Smolková Sabina** a **Štěpánová Barbora z 8. A**. Držíme jim palce do okresního kola, které teprve proběhne.

autor: Mgr Hana Hubáčová, učitelka základní školy

Z mateřské školy ve Štěnovicích:

Vliv literatury na dítě je nenahraditelný

S dětmi jsme v rámci předčtenářské gramotnosti navštívily štěnovickou knihovnu. Děti se seznámily s novými prostory knihovny, viděly, kde je oddělení knih pro dospělé a v dětském oddělení si pak mohly připravené knížky prohlédnout a "diskutovat" nad nimi. Paní Švecová (vedoucí knihovny) dětem ukázala evidenci knih a čtenářů na počítači a nechala nás nahlédnout i do skladu knih. Tímto jí ještě jednou děkujeme. S knížkami pracujeme denně i ve školce. V každé třídě máme malou knihovničku, děti si mohou knihy volně půjčovat, prohlížet, učíme se z nich básničky a samozřejmě čteme pohádky, na které se všechny děti těší. U dítěte se poslechem čtených příběhů, pohádek a později jejich vlastní četbou probouzí obrazotvornost, cit pro jazyk, dochází k rozšiřování slovní zásoby. Jde o prostředek, jak dítě nenásilně vzdělávat a nutit ho k přemýšlení.

*autor: Václava Volfová,
učitelka mateřské školy*

Vyhánění Zimy v MŠ

V měsíci březnu se pomalu blížil začátek jara. A když už začaly rašit pupeny na větvičkách, rozkvétaly sněženky a blížil se první jarní den, zima jakoby se rozhodla dohnat čas své vlády. V době, když už jsme všichni čekali na světlo a sluníčko, začalo sněžit a mrznout. Zkrátka, zima se nám vrátila, aby tady škodila. Ve třídě Liščata jsme se rozhodli, že to tedy zimě nedarujeme. Společně jsme si vyrobili Zimici, symbol zimy a domluvili se, že do pátku dáme ještě zimě šanci, aby se polepšila a dobrovolně odešla. V dalších dnech jsme vyhledávali, kreslili a navazovali Zimici na šaty zimní symboly, které si má odnést. Zkoušeli jsme zimě domluvit prosbou, říkankou, písničkou a vyprávěli si, jak dřív naše babičky vyháněly zimu. Rovněž jsme si sdělovali nápady, jak na zimu vyzrajeme, když dobrovolně neodejde. Každý den jsme na vycházkách zjišťovali, jestli zima už odešla nebo zlobí dál. Protože zima svoji šanci nevyužila, nezbyvalo nic jiného, než uskutečnit obřad vynášení zimy. Teple jsme se oblékli a odnesli Zimici k potoku za doprovodu říkadla Zimici pryč neseme, už ji tady nechceme, do vody ji dáme, nad ní zavoláme HUŠ HUŠ HUŠ, uteč, zimo už!!! Na bezpečném místě jsme zimu zapálili a výše uvedeným říkadlem se se zimou rozloučili. Potom jsme se vypravili na průzkum do přírody, jestli už objevíme přicházející jaro. A jaro nakonec přišlo a je ho tu stále více.

*autor: Lenka Brožíková, Ilona Krastová,
učitelky mateřské školy*

Fotbal:

Muži neprohráli již osm mistrovských zápasů v řadě

Na konci března začala sezóna mužstvu mužů, kdy v prvních čtyřech kolech náš tým odehrál tři těžké zápasy na hřištích soupeřů. Vstup do jarní části sezóny nám přesto vyšel na jedničku, když se nám podařilo dvakrát zvítězit a dvakrát remizovat, což znamená, že jsme se posunuli na současné čtvrté místo v tabulce 1.B třídy. V úvodním jarním kole jsme doma přehráli mužstvo Starého Smolivce a zvítězili 2:0, poté jsme remizovali ve Starém Plzenci 1:1. Dále se nám podařilo zvítězit na horké půdě druhého týmu tabulky Měčina 2:0 a v posledním kole jsme remizovali na půdě Chanovic 2:2, kdy jsme bohužel obdrželi vyrovnávací branku až v nastavení.

Za zmínku stojí i fakt, že náš tým již neprohrál osm utkání v řadě a z celkových 17-ti mistrovských utkání v této sezóně odešel pouze třikrát poražen po devadesáti minutách. Jediným negativem je naše neschopnost zvládat závěrečné penaltové rozstřely, které se kopou v případě nerozhodného výsledku na konci zápasu, kdy se hraje ještě o bonusový bod navíc. Z celkem sedmi rozstřelů po remízových zápasech jsme zvítězili pouze jednou.

V polovině dubna začala sezóna i mládežnickým kategoriím a staré gardě. Družstvo žáků těsně prohrálo v prvním utkání ve Stodě 2:1. Přípravka ve svém prvním utkání dokonale rozebrala tým Žinkov a zvítězila na jeho hřišti vysoko 9:1. Přípravka nám momentálně dělá radost, na tréninky chodí až 16 kluků a dokonce i jedno děvče. Doufáme, že všem hráčům přípravy vydrží jejich nadšení pro fotbal. Především kvůli týmu přípravy jsme na konci února zažádali o dotaci na nákup nových přenosných branek z programu Bezpečné branky 2016 vypsaným Plzeňským krajem. Pevně věříme, že se nám podaří nějaké finanční prostředky od Plzeňského kraje získat a budeme moci nakoupit dvě nové odlehčené branky na mistrovské zápasy týmu přípravy.

Stará garda začala novou sezónu také pěkně od podlahy a obhajobu třetího místa z loňské sezóny začala domácí výhrou nad týmem Holýšova 8:1.

Další informace včetně aktualit a reportáží z utkání jsou k nalezení na našich webových stránkách. Budeme rádi, pokud přijdete všechny naše týmy podpořit.

autor: Petr Lodl, předseda oddílu

Momentka z vítězného zápasu mužů na půdě Měčína, v popředí Tomáš Belan a Vašek Hostačný (v bíločerveném)

Tým žáků na tréninku před jarní sezónou

Hasičské okénko:

Hasiči se za poslední měsíc zúčastnili několika zásahů

Od minulého příspěvku se u místních hasičů stala řada událostí. Nedávno jsme informovali o vytopené zbrojnici. V současné době je malá klubovna již po rekonstrukci, v rámci které byly vyměněny elektrické rozvody, lino a zhotoven nový strop ze sádkartonu. Teď již čekáme jen na dodávku nového nábytku.

Na žádost pana starosty P. Slavíka jsme pomohli s organizací vzpomínkové akce na štěnovického občana Oldřicha Kestlera.

Uplynulý měsíc byl bohatý na zásahy. První výjezd se uskutečnil 26. března do Nebílov.

Jednalo se o prověřovací cvičení, jehož námětem byla dálková doprava vody hadicemi od místního rybníka na začátek lesa směrem na Prusiny. Při této akci jsme spolupracovali s kolegy z okrsku. Za poměrně krátkou dobu se nám podařilo vytvořit hadicové vedení v délce více jak 600 m při převýšení přes 30 m. O dva dny později jsme se viděli s hasiči z Čižic zase. To ale již bylo při opravdovém zásahu. Celkem 4 jednotky vyjely k požáru pergoly u rodinného domu v Čižicích. Díky rychlému zásahu se podařilo zachránit celý rodinný dům. Podobná událost na nás čekala za dalších 14 dní. V neděli 10. dubna jsme byli povoláni k požáru dřeva, uskladněného v těsné blízkosti rodinného domu. A opět do Čižic. Poplach byl vyhlášen ve 22:57. Výjezd naší první cisterny byl za 4 minuty, za dalších 5 minut jsme byli na místě a okamžitě začali hasit. Hned za námi dorazili místní hasiči a po nich přijeli profesionální hasiči ze stanic Plzeň-Slovany a Přeštice. Sice došlo k poškození fasády, podbití střechy a popraskání oken, ale podařilo se nám zabránit rozšíření požáru na střechu a do podkrovní. Jsme rádi, že můžeme takto dokázat, že velké investice do našeho vybavení jsou opodstatněné a že mají smysl. Když už někoho postihne taková nepříjemná událost, jsme schopni rychle a účinně zasáhnout.

autor: SDH Štěnovice

OSUDY: Z jižního Plzeňska na nebe hrdého Albionu

Druhá světová válka byla ve znamení do té doby nezvyklé intenzity leteckých bojů. Prakticky od začátku vzplanutí válečného požáru hrálo letectvo významnou roli. Mnoho let před tím si to uvědomilo několik nadšenců v uniformách Čs legionářů v Rusku. Svým nadšením dalo vzniknout zárodku československých vzdušných sil. Hlavním propagátorem aviatiky v mladé Republice Československé se stal tvrdohlavý, impulzivní a cílevědomý **Vlastimil Fiala**. Kromě toho, že definoval „Vzduch“ jako naše „Moře“, strhl svým příkladem mnoho následovníků. Spousta z nich pak oblékla na začátku čtyřicátých let dvacátého století uniformy různých evropských států a krvácela v boji proti německému fašismu. Někteří se stali legendami. Získali četná vítězství. Našel se mezi nimi i jediný maršál RAF českého původu **Karel Janoušek**. Hodně jich našlo smrt v cizích zemích či v chladných vodách moří. Jedním takovým byl rodák z Čižic na jižním Plzeňsku, aktér zářiové obrany Polska, očitého svědka porážky Francie a účastník „Bitvy o Británii“, nositel Československého válečného kříže 1939, plukovník „in memoriam“ **Oldřich Kestler**.

Narodil se na krátce před vypuknutím Velké Války. 18 března 1913 přišel na svět v malé obci Čižice na jižním Plzeňsku. Po vychození obecné školy se stal v patnácti letech učněm v Plzni. Jednalo se o populární technické řemeslo kovoustružníka s uplatněním v kotlářství, mosaznictví a instalatérství. Po vyučení získal zaměstnání ve Škodových závodech. Souběžně s výukou a prací našel zálibu v tehdy populárním vzduchoplavectví, když se od roku 1928 stal členem dorostu v Západočeském aeroklubu sídlícím v Plzni na Borech. Tento klub zde existoval od roku 1919. Vychovával piloty. Školil mechaniky. Vyhlášené letecké dny měly návštěvnost i několik tisíc diváků.

Díky úzké spolupráci s plzeňskou Škodovkou se rozvíjel, disponoval vlastními dílnami na opravy motorů, letadel a nebál se ani účasti na mezinárodních závodech. Zde se Oldřich Kestler vyškolil v ošetřování letadel. Atraktivní prostředí klubu, kontakt s letouny a předpoklady k mechanice ho přivedly do náruče vojenského letectva. V roce 1932 vyslyšel výzvu „1000 pilotů republiky“.

Nastoupil do školy leteckého dorostu v Prostějově a podepsal závazek služby na další dva roky. Z nadšence se měl stát profesionál.

Po úspěšném zakončení učiliště nastoupil v roce 1935 v hodnosti četaře k letce č. 6 leteckého pluku číslo 1 v Chebu jako pozorovatel. O rok později se stává četařem délesloužícím a nastupuje do pilotní školy. Výcvik na pilota ho přivádí do Hradce Králové a do lázeňských Piešťan na západním Slovensku. Zde získává Oldřich Kestler pověst družného člověka, který má rád společnost a nezkazí žádnou zábavu. Ve volných chvílích si užívá života plnými doušky. Dva roky mu utekly jako voda. Co by čerstvý pilot přechází na letiště v Bratislavě-Vajnorech k leteckému pluku číslo 3 "Gen. letce Milana Rastislava Štefánika". Jednalo se o smíšenou jednotku vybavenou tehdy páteřními typy československého letectva. Stíhacími Avii B-534, víceúčelovými Letov Š-328 či Aery A-100 pro dálkový průzkum i bombardování. V Bratislavě je v roce 1938 jmenován plným pilotem letcem s odznakem vojenského pilota č. 1345.

Postupně absolvuje kurzy vyšší pilotáže a létání bez vidu. Projde také přeškolovacím kurzem na bombardéry. Prodělá mobilizaci v září 1938. Po mnichovské katastrofě pokračuje v běžné služební činnosti. Ve chvílích rozbití republiky v polovině března 1939 je už zkušeným letcem. Na svém kontě má celkem 2623 letů při 1895 nalétaných hodinách. S republikou skončila jeho služba v branné moci Československa. Opouští letectvo. Atmosféru ustaveného protektorátu Čechy a Morava prožívá se svými bratry a rodinou ve Štěnovicích. Na adrese v čísle popisném 205 vydrží tři měsíce. Pak se vydává podobně jako celá řada dalších jeho bývalých druhů z čs. Letectva do zahraničí bojovat za obnovu státu. Zbývající rodinní příslušníci – rodiče a bratři- byli později za tento jeho odvážný krok odměněni pobytem v internačním táboře ve Svatobořicích u Brna. Strávili zde téměř tři roky od 17. 9. 1942 do 14. 4. 1945. Na cestu se vydal za podmínek utajení sedmého června 1939. Snažil se být pro okol nenápadný. Kliše „normálnosti“ poskytl například výlet do nedalekého Hradiště, kde si ještě naposledy v Čechách zaplavál. Večeřením vlakem v 17:15 odjel do Prahy. V hlavním městě strávil celý den a ve 23:10 vyjel nočním spojem směr Moravská Ostrava. V ocelovém srdci protektorátu zůstal jeden den. Další zastávkou se mu stal Frýdlant nad Ostravicí. K překročení hranice se vydal desátého června ve společnosti jiných dvou stíhačů – desátníka Ladislava Světlíka a desátníka Stanislava Peroutky. Prošli obcí Krásná, překročili řeku Morávku a za vydatné pomoci pašeráků přešli ilegálně na polskou stranu hranice. Po zajištění polským četnictvem čekal Oldřicha Kestlera obdobný osud jako jiné vojáky z rozbité republiky.

Polsko ještě protkané velmocenskou euforií a spoléhající se na písemné záruky hranic západními mocnostmi nejevilo o Českoslováky zájem. Proto zůstal nejprve dva týdny v policejní vazbě v Polském Těšíně. Pak byl s ostatními převezen do bývalého vojenského tábora Malé Bronowice nedaleko Krakova. Zde se soustřeďovali přeběhlíci z protektorátu s vojenskou minulostí. Formální velení tábora měl v té době podplukovník Ludvík Svoboda.

Zatímco většina příslušníků pozemních jednotek uvažovala o odchodu dále na východ, právě pod vedením zmíněného Ludvíka Svobody, letci tento názor nesdíleli. Tvořili poměrně velkou skupinu. Téměř celý letecký pluk. Jejich přáním bylo odcestovat na západ respektive do Francie. Ale ani země galského kohouta nebyla příliš otevřená. Odjet mohli pouze za podmínky přijetí závazku pětileté služby ve francouzské Cizinecké legii. Pro všechny to znamenalo ztrátu hodností a statut pěšáka. Francouzi sice přislíbili v případě války letce ihned přijmout do pravidelné francouzské armády, ale po zkušenostech z podzimu 1938 se málokterým chtělo něčemu takovému věřit. Jenže kdo chtěl francouzské vízum, jinou možnost neměl. Z Oldřicha Kestlera se stal papírově cizinecký legionář. Na krakovském konzulátu získal potřebné dokumenty a 25. 7. 1939 nasedl s ostatními piloty na krakovském nádraží do rychlíku směrem Gdyně na břehu baltského moře. K překonání velké vzdálenosti potřeboval vlak celou noc.

Druhý den mohli letci vidět svoji očekávanou loď do Francie. Plula pod vlajkou švédského království a jmenovala se „Castelholm“. Ještě v průběhu naloďování Českoslováků dochází k poměrně překvapivé situaci. Na molu se objevila skupina důstojníků polského generálního štábu spolu s neznámým československým důstojníkem. Ten se představil jako československý pověřenec.

Oznámil přítomným, že polská vláda je ochotna uznat jejich boj a nabízí jim vstup do polské armády. Předložil řadu emotivních argumentů, proč by neměli odjíždět. Nečekaná nabídka vyvolala ve skupině okamžitou diskusi. Loď ovšem měla odplout. Každý se musel rozhodnout hned. Ve chvíli, kdy loď odrazila od mola, zůstalo na něm třináct Českoslováků. Všichni letci. Je zajímavé, že na celou událost existuje řada pohledů. Jeden z přímých účastníků, des. Josef Balejka, popsal později situaci těmito slovy: *“ Poláci nechtěli pustit loď z Gdyně, když se nepřihlásili dobrovolníci do jejich letectva. To bylo takové ultimátum a tak nás pplk. Svoboda požádal, abychom se přihlásili, což nás učinilo 13 a tím jsme zachránili odjezd asi 300 letců. ”* Mezi těmi, kdo zůstali, byl i Oldřich Kestler.

Kariéra v letectvu Polské republiky začala pro Oldřicha Kestlera opět ve vlaku. Tentokrát napříč celým Polskem s cílovou stanicí Deblin. V tomto městě ležícím zhruba 100 kilometrů jihovýchodně od Varšavy působilo „Centrum Wyszkolenia Oficerow Lotnictwa Nr.1“ Jako nově příchozí byl zařazen k pozorovací letce kapitána Jana Hryniewiczze.(b) Prakticky okamžitě zahájil výcvik. K dispozici byla řada letounů. Nejčastěji měl možnost létat na francouzském Potezu XXV. Seznámil se mimo jiné i s dalšími, jako Bréguet Bré.19B2,RWD 8 PWS, PWS 26 anebo RWD 14 Czapla. (c) A létal intenzivně. V průběhu srpna každý den. Byl to horký měsíc. Válečné napětí doslova viselo ve vzduchu. Fingovaný přepad vysílačky Gliwice se stal potřebným důvodem pro první dějství bleskové války. 1 září 1939 Německo přepadlo Polsko. Hned v první den válečného požáru obdrželo Deblinské letiště před půlnocí rozkaz evakuaci. Letci se po vyhlášení poplachu shromáždili v hangárech u strojů. Ráno v pět hodin odstartovala první vlna letadel za dunivého zvuku přibližujících se německých bombardérů Dornier doprovázených stíhacími ME-109. Společně s polskými letci se přeletu letounů na polní letiště v Górze Pulawske zúčastnili českoslovenští piloti Balejka, Škarvada, František, Dobrovolný, Lazar, Hrala, Gablech, Muček a také O. Kestler. (d) Druhý den se Oldřich Kestler vrátil z Pulawy automobilem zpět do Deblinu pro další letoun. Letiště bylo těžce poškozené německým bombardováním. Ve svých zápiscích svoji první zkušenost s válečnou realitou později popíše slovy: „...v noci hořelo skladiště bomb, koně, děti.....vše mrtvé!“ I tak se mu podařilo odletět s jedním stojem typu RWD. Pro nedostatek paliva ho nakonec musel 7 září opustit.

Další část ústupové anabáze prodělal pěšky, na selských povozech nebo nákladních automobilech. Celých deset dnů putoval za ostatními do Smygy u Dubna. S ohledem na kritickou situaci Polska se letci rozdělili do skupinek, aby zvýšili svoji šanci na přechod do Rumunska. Oldřich Kestler spolu s Tomášem Motýčkou a Josefem Kainerem neměli moc štěstí na své straně. Po sotva třech dnech pochodu padli dvacátého září do sovětského zajetí. Následoval převoz do vězení v Tarnopolu, jehož pohostinnosti si užili následujících dvacet tři dní. 13. 10. 1939 se dostali na svobodu. Ihned pokračovali směrem k rumunské hranici a to nejprve vlakem přes Stanislawow a Kolomiji, následně pak autobusem přes Kosów do dnešního ukrajinského města Kut. 16. 10. konečně překročili hranice do Rumunského království. Jenže spojenecké ovzduší z dob existence Malé dohody bylo to tam. Čekalo je další zatčení. A věznění. Až intervence československého a francouzského konzulátu dokázaly vymoci našim letcům povolení k odjezdu ze země. 8 listopadu nejprve odpluli z přístavu Constanca do francouzské dráhy v Bejrútu.

Stále je provázela obava ze zadržení. Oldřich Kestler si k tomu do deníku poznamenal: „*Báli jsme se celní prohlídky, spálili zápisníky letů a všechny vojenské legitimace*“. Z Bejrútu následoval přesun francouzskou lodí přes Středozemní moře do Marseille. Na půdu sladké Francie vstoupil Oldřich Kestler 21. 11. 1939.

Přelom roku 1939-40 byl ve znamení podivné války na západní frontě. Kromě vzdušných soubojů docházelo jen k občasným přestřelkám a situace měla ke skutečné válce poměrně daleko. Za této atmosféry zahájil Oldřich Kestler svůj stíhací výcvik na letišti Lyon-Bron v řadách polské skupiny pod l'Armee de l'Air. I ten byl, poznamenán podivným ovzduším. Všichni sice obdrželi uniformy, avšak z počátku se jednalo spíše o kasárenskou službu velmi volného režimu. Sám O.Kestler to okomentoval ve svém deníku příznačně: „*Život plyne jako voda a aero není.Hm!....Dosti příjemný, byť nejistý život.*“ Po dokončení výcviku obdržel Francouzskou hodnost Corporal-Chief a zařazení k II. Eskadra Obserwacyjna I Dywizjonu Obserwacyjnego (1 průzkumná peruť) Polského letectva. Tato jednotka ale nezískala operační způsobilost. Nakonec byl přeložen k EAA 301 (Entrépot de l'Armée de l'Air 301) na základně Châteaudun. Jenže Francie se hroutila pod pásy německých tanků. Na posvátné půdě v Compiègne přijala kapitulaci. Spolu s jejím podepsáním nastala pro všechny Čechoslováky velmi nebezpečná situace. Zajetí Němci představovalo riziko popravy, protože se jako občané protektorátu Čechy a Morava bojem pod vlajkou spojenců dopustili zrady proti Velkoněmecké říši. Hlavní starostí všech bylo co nejrychleji uniknout z blízkosti Wehrmachtu. Zatímco se jeho polští kolegové od EAA 301 zdržovali v Marseille, Oldřich Kestler dlel v Paříži. Z metropole nejprve odlétá letounem Potez 631C.3 do Marseille-Marignage. Není sám. Cestují s ním mechanici českého původu původně od francouzské jednotky GC I/6, Jaroslav Podroužek a Jaroslav Louda. Oběma se později podařilo vstoupit do RAF, sloužili jako pozemní personál u 312. ČS stíhací peruť a položili život za obnovu Československa. Následně skupina odletěla do Perpignanu-La Salanque. Tam se zmocnili lehkého bombardéru LeO. 451 (Lioré et Olivier) pro let přes Středozemní moře. Povedl se jim přelet na letiště Maison-Blanche v Alžiru a pak odstartovali směrem na marockou Casablanku. Jejich cílem byly vzdálené ostrovy Albionu. Poslední možnosti jak bojovat na Evropské půdě proti nepříteli. Do Casablanky ovšem nedoletěli. Zhruba osmdesát kilometrů před cílem došlo pro poruchu motoru na nouzové přistání. Zbytek museli zvládnout pozemní cestou, což se jim nakonec povedlo.

V Casablance se nalodili na starou uhelnou loď „Northmoore“, odpluli nejprve do Gibraltarů a odtud 2. července 1940 zámořskou loď „Neuralia“ v konvoji dalších asi 30 plavidel do anglického přístavu Liverpool. Anglické nebe nad svojí hlavou uviděl Oldřich Kestler poprvé 12. 7. 1940. Strastiplná cesta byla minulostí, „Bitva o Británii“ začínala.

Jeho cesta vedla jako u většiny Čechoslováků nejprve do záchytného tábora Cholmondeley Park. S ohledem na svojí kvalifikaci a výcvik ve Francii byl urychleně přijat do dobrovolné zálohy Britské RAF s hodností seržanta pod číslem 787 527. Následně prošel vstupní procedurou u The Czechoslovak Depot na základně v Cosfordu. Jeho dalším působištěm se stal No. 6 Operational Training Unit RAF (6 OTU) v Sutton Bridge. Zahájil přeškolení na britskou techniku. Nosným typem byl stíhací Hawker Hurricane. Jednotka samozřejmě disponovala i dalšími typy jako Miles Mentor, North American Harvard a dokonce jedním legendárním Gloster Gladiator. Po ukončení výcviku obdržel umístěnkou k 111. stíhací peruti RAF (Squadron No. 111, kódové označení TM). Jednalo se o útvar založený roku 1917 existující mnoho let, jehož poslední bojové nasazení proběhlo za války v perském zálivu na počátku devadesátých let dvacátého století. V roce 1940 měla letka ve výzbroji stíhací Hawker Hurricane MkI. Na podzim toho roku panovalo zvýšené riziko napadení domovských základů britského námořnictva na severu země. Do Skotska bylo krátkodobě detašováno větší množství leteckých sil. Oldřich Kestler tedy putoval na základnu Drem kde nastoupil devátého října do služby. Mohl se díky tomu na vlastní kůži seznámit s drsným skotským podnebím. Začal operačně létat. Stal se tak účastníkem slavné „Bitvy o Británii“. 111. peruť byla známá podnikáním novátorských a poměrně riskantních čelních útoků na skupiny německých bombardérů. Některé zdroje uvádí, že v době bitvy si díky tomu nárokovala 47 sestřelených nepřátel při ztrátě 18 vlastních strojů. Oldřich Kestler se několik dní po svém příchodu stal nepřímým účastníkem nehody Stg.Otakara Hrubého. Stg.Hrubý se při operačním letu na svém Hurricane MkI (P3660, volací znak JU-P) ztratil svému vedoucímu. Protože měl nedopatřením odpojený kabel od rádia, nezachytil příkaz k návratu na letiště. Na zemi se mezi tím pronikavě změnily povětrnostní podmínky. Viditelnost klesla na několik málo metrů. Stg.Hrubý nemohl nalézt letiště. Ve stejné chvíli byl Kestler na základně peruť u mikrofonu vysílačky. Snažil se odradit Otakara Hrubého od přistání a předat mu rozkaz k opuštění stroje na padáku. Samozřejmě se mu to nemohlo podařit. Aniž tušil, proč volaný pilot neodpovídá, přes půlhodiny to zkoušel. Česky a s plným hlasovým nasazením. Stg.Hrubý nakonec nouzově přistál na jedné z pastvin, přičemž kromě strženého elektrického vedení porazil dvě krávy.

Sám byl jen lehce zraněn. Krátce po té se u Oldřicha Kestlera začaly objevovat problémy s disciplínou. Lehkomyslný přístup ke služebním povinnostem mu přinesl vážné problémy. Několikrát se nedostavil na předepsanou hotovost. Následně byly vyslány vojenské stráže v kombinaci s policisty k jeho vyhledání a dopravení na základnu.

Na začátku prosince měl velitel perutě Kestlerovy neukázněnosti obrazně „plné zuby“. 4. 12. 1940 je odvelen k 605. stíhací peruti (Squadron No. 605 „County of Warwick“, kódové označení UP) na základně Croydon. Peruť měla ve výzbroji také Hurricany. Kromě jedniček disponovala postupně novější variantou Mk.IIA. I tento útvar se účastnil v předchozím období „Bitvy o Británii“. Od prosince začala peruť navíc doprovázet bombardéry při akcích nad severní Francií.

Proč Oldřich Kestler nesloužil u československých perutí? Vždyť v té době existovaly na britských ostrovech už dvě. Odpovědí může být jeho nespoutaná povaha. Lehkomyslnost. Potíže s dodržováním disciplíny. Rozhodně nebyl konzervativní osobností. Občas si zariskoval a udělal nějaký ten nebezpečný kousek. Někteří piloti s podobným přístupem upřednostňovali britské perutě, které se mohly jevit z jejich pohledu tolerantnější. Jak to bylo, se už pravděpodobně nedozvíme. V každém případě opatrnost nebyla karta, již Oldřich Kestler používal ve hře s osudem. Spoléhal se na štěstí. Zafungovalo spolehlivě 14. 3. 1941. Při letu s Hurricane Mk.IIA čísla Z2353 (kódové označení UP-) mu záhy začal unikat glykol a následovalo nouzové přistání u Rendhamu. O. Kestler vyvázl bez zranění. O necelé dva týdny už zásoba štěstí nestačila. 7. 4. 1941 odstartoval se stíhačkou Hawker Hurricane MkIIA (výrobní číslo Z 2318) na cvičný let. V 11:43 místního času se zhruba tři kilometry od základny Ternhill srazil nešťastnou náhodou s jiným strojem. Byl jím Spitfire MkIIB (v.č. P8315), pilotovaný zalétávacím pilotem českého původu Sgt. Josefem Martincem od 24. MU (opravárenská jednotka). Životní cesta Oldřicha Kestlera se neuzavřela v rodné zemi ani ve vzdušném souboji, ale v plamech zříceného stroje. Josef Martinec havárii také nepřežil. Ačkolí příčina kolize nebyla zcela objasněna, některé prameny uvádějí, že se jednalo o domluvený nácvik vzdušného souboje. Jiný letec RAF, František Loucký možný důvod nešťastné události později okomentoval: *“...Kestler byl známý divoch, proslulý podobnými vylomeninami již před válkou”*. Oba piloti byli následně pohřbeni s vojenskými poctami 10. dubna 1941 na hřbitově v Market Draytonu, Shropshire – jejich hroby leží vedle sebe.

Posmrtně byla Oldřichu Kestlerovi udělena vyznamenání – Československý válečný kříž 1939 a britská medaile The 1939-1945 Star. Ve výčtu jeho ocenění jsou dále Československá medaile Za zásluhy II stupně, Československá vojenská pamětní medaile a Polský válečný kříž. Postupně obdržel povýšení „In memoriam“. Nejprve v roce 1947 do hodnosti štábního rotmistra. Naposledy v roce 1990 na plukovníka. V historických pramenech sice není zaznamenán žádný jeho úspěšný sestřel nepřátelského letounu. V období vzdušných bojů slavné „Bitvy o Británii“ ovšem prokazatelně absolvoval řadu operačních letů. Díky tomu je jeho jméno uváděno v seznamu účastníků bitvy. Jeho jméno lze nalézt také na národním památníku v Capel-le-Ferne v Kentu společně se jmény dalších 2397 spojeneckých pilotů, kteří společně čelili nepřátelské ofenzívě a za svobodu svých národů obětovali to nejvzácnější. Bezprostředně po skončení války ho Národní výbor obce Štěnovice uvedl mezi padlými ve vydání informačního letáku "IN MEMORIAM válečných obětí z obce Štěnovice 1939-1945". Oldřich Kestler je zde vzpomínán spolu s občany obce zahynulými při náletech na Plzeň a jedním, který nepřežil koncentrační tábor Buchenwald. Velmi zajímavou je pasáž s citací dopisu generála Karla Janouška, jímž oznamoval úmrtí O. Kestlera jeho otci. Jeho památku dále jiné připomíná pamětní deska v obci Štěnovice, umístěná na památníku padlých ve válečných konfliktech. Obdobná pamětní deska je umístěna v budově obecního úřadu Štěnovice. V obci stále žijí jeho příbuzní. Příslušníci jeho rodiny slouží v Armádě České Republiky, jeden položil život na misi v Afganistánu v roce 2007.

Oldřich Kestler projevil navzdory svému mládí velkou odvahu, odhodlání a osobní statečnost. V době kdy jedni ztráceli víru a jiní propadali beznaději, on prokázal, že i pokořený národ má jedince, kteří dokáží bojovat za svobodu svojí země ať je cena jakkoliv vysoká. Za to mu patří naše vzpomínka.

*autor: Martin Marek,
nadšenec vojenské
historie*

Parta štěnovických nadšenců pod záštitou Obecního úřadu Štěnovice
opět pořádá

a tímto **zve všechny** na

D Ě T S K Ý D E N

v sobotu 28. května 2016

od 13⁰⁰ hodin na hřiště u jezu

Jako každoročně jsou pro Vás připraveny sportovní disciplíny, např. **paintball**, zajímavý program **Hvězdárny a planetária Plzeň, zpč. pobočky Čas i Vodní záchranné služby Klatovy**, nebudou chybět ani hasiči **SDH Štěnovice**. K dispozici budou **zábavné atrakce** zdarma, připravena je spousta dobrot, upomínkových předmětů, špekáčků vlastnoručně upečených...

Těšit se můžete na **zábavnou hodinku s názvem „Báječný dětský den“ cca od 14³⁰ hod.,**

Parašutisti ACTION PRO se na nás, při přízní nejen počasí, sesypou cca v 16⁰⁰ hod.

Nemine nás ani tradiční **balónková soutěž cca v 16.¹⁵ hod.**

Dětský maratón her se uskuteční za přispění a finanční podpory Obce Štěnovice, menších i větších nejen štěnovických podnikatelů a firem, jimž patří velký dík a jejichž jména budou v rámci reklamy zveřejněna.

Dobrovolný příspěvek od doprovodu dětí vítán.

Změna programu vyhrazena.

ŠTĚNOVICKÁ POUŤ:

**V neděli 22. 5. 2016 se na Štěnovickém náměstí
uskuteční tradiční Štěnovická pouť!**

Štěnovické listy – zpravodaj obce Štěnovice - měsíčník, vydává OÚ Štěnovice, Štěnovické náměstí 133, 332 09 Štěnovice, okr. Plzeň – jih. E-mail: podatelna@stenovice.cz, www.stenovice.cz.
Uzávěrka zpravodaje je vždy k 20. dni v měsíci. Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři.
Vydávání listů povoleno OkÚ Plzeň-jih pod povolovacím číslem MK ČR E 12369 v nákladu 500 ks.